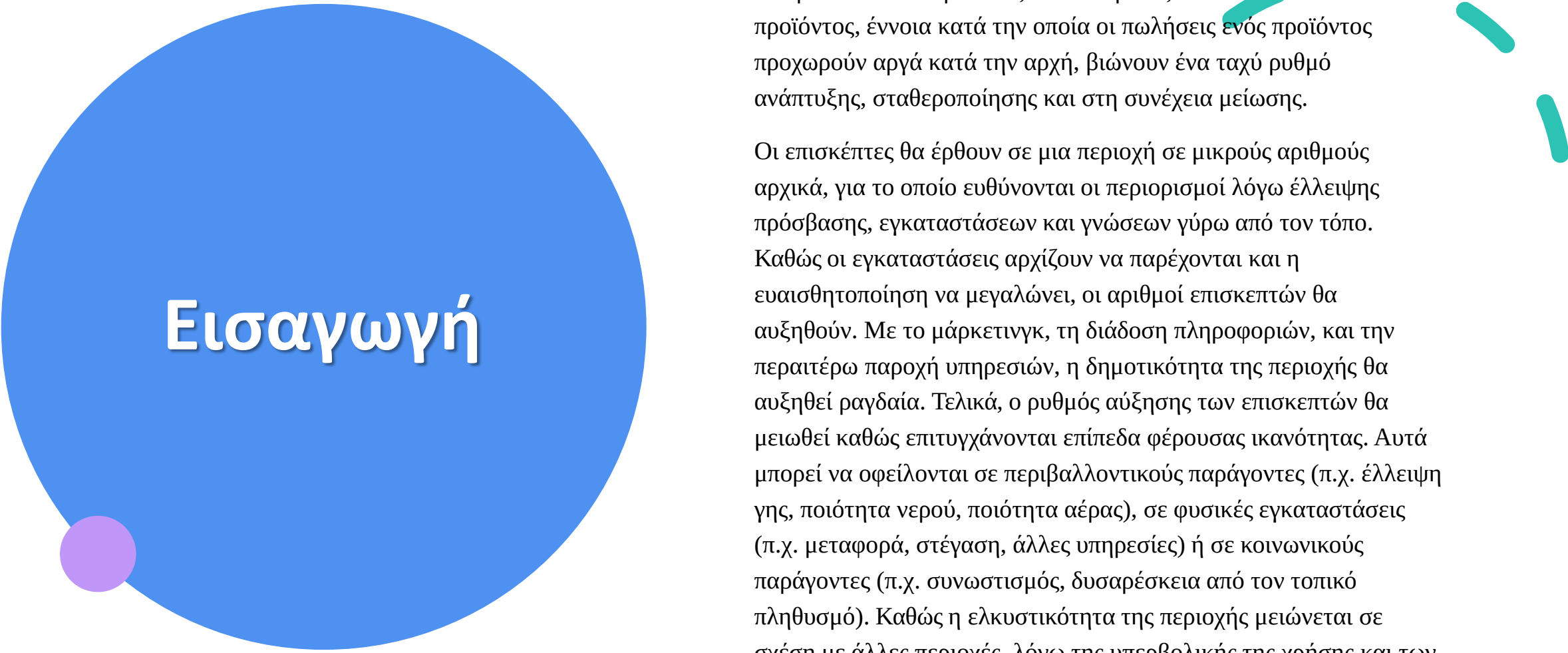

Ο ΚΥΚΛΟΣ ΖΩΗΣ ΜΙΑΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ

Εισαγωγή

Το πρότυπο που παρουσιάζεται εδώ βασίζεται στον κύκλο του προϊόντος, έννοια κατά την οποία οι πωλήσεις ενός προϊόντος προχωρούν αργά κατά την αρχή, βιώνουν ένα ταχύ ρυθμό ανάπτυξης, σταθεροποίησης και στη συνέχεια μείωσης.

Οι επισκέπτες θα έρθουν σε μια περιοχή σε μικρούς αριθμούς αρχικά, για το οποίο ευθύνονται οι περιορισμοί λόγω έλλειψης πρόσβασης, εγκαταστάσεων και γνώσεων γύρω από τον τόπο. Καθώς οι εγκαταστάσεις αρχίζουν να παρέχονται και η ευαισθητοποίηση να μεγαλώνει, οι αριθμοί επισκεπτών θα αυξηθούν. Με το μάρκετινγκ, τη διάδοση πληροφοριών, και την περαιτέρω παροχή υπηρεσιών, η δημοτικότητα της περιοχής θα αυξηθεί ραγδαία. Τελικά, ο ρυθμός αύξησης των επισκεπτών θα μειωθεί καθώς επιτυγχάνονται επίπεδα φέρουσας ικανότητας. Αυτά μπορεί να οφείλονται σε περιβαλλοντικούς παράγοντες (π.χ. έλλειψη γης, ποιότητα νερού, ποιότητα αέρας), σε φυσικές εγκαταστάσεις (π.χ. μεταφορά, στέγαση, άλλες υπηρεσίες) ή σε κοινωνικούς παράγοντες (π.χ. συνωστισμός, δυσαρέσκεια από τον τοπικό πληθυσμό). Καθώς η ελκυστικότητα της περιοχής μειώνεται σε σχέση με άλλες περιοχές, λόγω της υπερβολικής της χρήσης και των επιπτώσεων που προκαλούν οι τουρίστες, ο αριθμός των επισκεπτών μειώνεται.

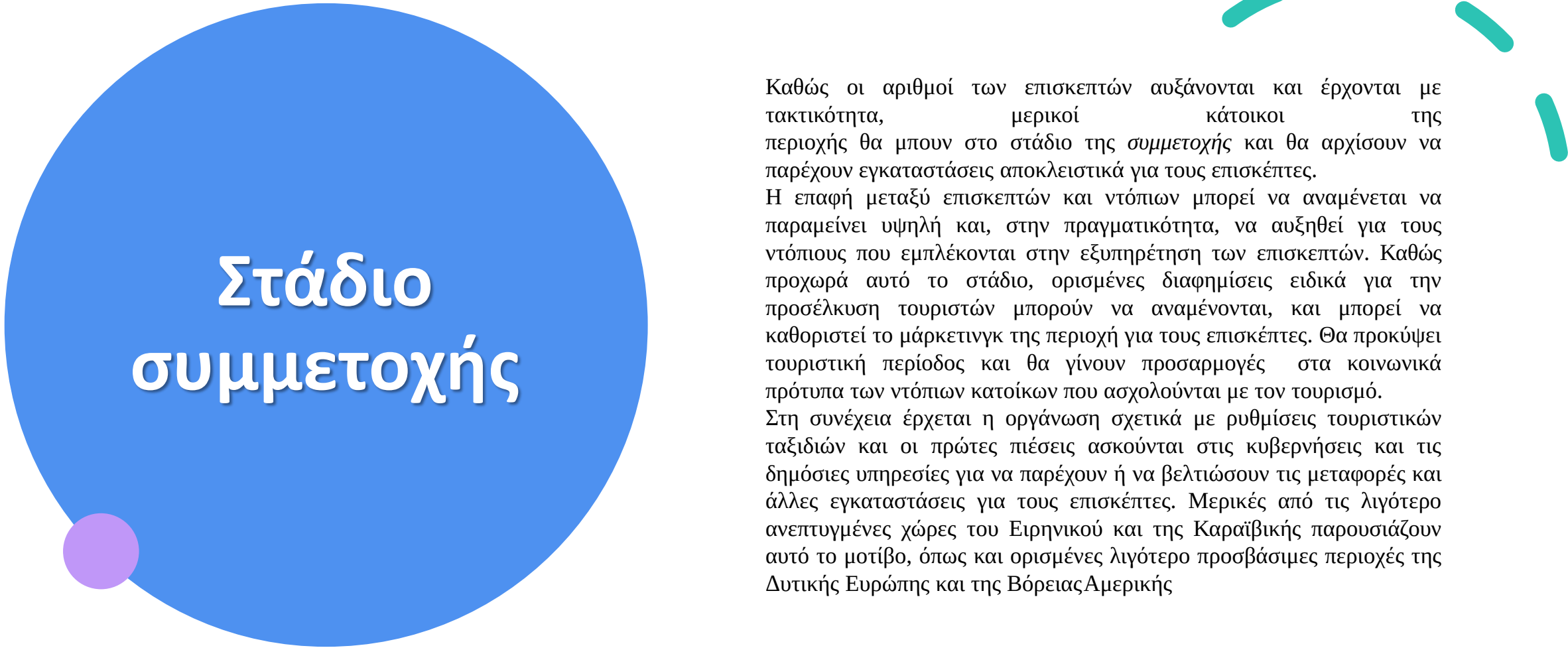
Στάδιο Εξερεύνησης

Το στάδιο της *εξερεύνησης* χαρακτηρίζεται από μικρό αριθμό τουριστών κάνοντας μεμονωμένα ταξίδια και ακολουθώντας ασυνήθιστα πρότυπα επίσκεψης. Από το μοντέλο του Christaller είναι επίσης αναμενόμενο πως δεν είναι οι τοπικοί επισκέπτες αυτοί που προσελκύονται από την περιοχή για τα ιδιαίτερα φυσικά και πολιτιστικά της χαρακτηριστικά. Σε αυτό το σημείο δεν υπάρχουν οι ειδικές διευκολύνσεις που παρέχονται για τους επισκέπτες.

Η χρήση των τοπικών εγκαταστάσεων και η επαφή με τους κατοίκους της περιοχής είναι πιθανό να είναι υψηλή, πράγμα που μπορεί να είναι σημαντικό για μερικούς επισκέπτες.

Το φυσικό και το κοινωνικό περιβάλλον της περιοχής θα παραμείνει αμετάβλητο από τον τουρισμό και η άφιξη και η αναχώρηση των τουριστών θα έχει σχετικά μικρή σημασία για την οικονομική και κοινωνική ζωή των μόνιμων κατοίκων. Παραδείγματα αυτού του σταδίου μπορεί να δει κανείς σε μέρη της Καναδικής Αρκτικής και της Λατινικής Αμερικής, όπου οι τουρίστες προσελκύονται από τα φυσικά και πολιτιστικά χαρακτηριστικά των τόπων.

Στάδιο συμμετοχής

Καθώς οι αριθμοί των επισκεπτών αυξάνονται και έρχονται με τακτικότητα, μερικοί κάτοικοι της περιοχής θα μπουν στο στάδιο της συμμετοχής και θα αρχίσουν να παρέχουν εγκαταστάσεις αποκλειστικά για τους επισκέπτες.

Η επαφή μεταξύ επισκεπτών και ντόπιων μπορεί να αναμένεται να παραμείνει υψηλή και, στην πραγματικότητα, να αυξηθεί για τους ντόπιους που εμπλέκονται στην εξυπηρέτηση των επισκεπτών. Καθώς προχωρά αυτό το στάδιο, ορισμένες διαφημίσεις ειδικά για την προσέλκυση τουριστών μπορούν να αναμένονται, και μπορεί να καθοριστεί το μάρκετινγκ της περιοχή για τους επισκέπτες. Θα προκύψει τουριστική περίοδος και θα γίνουν προσαρμογές στα κοινωνικά πρότυπα των ντόπιων κατοίκων που ασχολούνται με τον τουρισμό.

Στη συνέχεια έρχεται η οργάνωση σχετικά με ρυθμίσεις τουριστικών ταξιδιών και οι πρώτες πιέσεις ασκούνται στις κυβερνήσεις και τις δημόσιες υπηρεσίες για να παρέχουν ή να βελτιώσουν τις μεταφορές και άλλες εγκαταστάσεις για τους επισκέπτες. Μερικές από τις λιγότερο ανεπτυγμένες χώρες του Ειρηνικού και της Καραϊβικής παρουσιάζουν αυτό το μοτίβο, όπως και ορισμένες λιγότερο προσβάσιμες περιοχές της Δυτικής Ευρώπης και της Βόρειας Αμερικής.

Στάδιο ανάπτυξης

Το στάδιο της ανάπτυξης αντικατοπτρίζει μια καλά ορισμένη περιοχή τουριστικής αγοράς, εν μέρει λόγω της έντονης διαφήμισης σε τουριστικές περιοχές. Σε αυτό το σημείο οι τοπικές εξελίξεις, η τοπική συμμετοχή και ο έλεγχος της ανάπτυξης μειώνονται γρήγορα.

Ορισμένες εγκαταστάσεις που παρέχονται σε τοπικό επίπεδο θα έχουν εξαφανιστεί, θα αντικατασταθούν από μεγαλύτερες, πιο περίτεχνες και πιο σύγχρονες που παρέχονται από εξωτερικούς οργανισμούς, ιδίως όσον αφορά τα καταλύματα. Φυσικά και πολιτιστικά αξιοθέατα θα αναπτυχθούν και θα διατεθούν στο εμπόριο και αυτά τα αρχικά αξιοθέατα θα είναι που συμπληρώνονται από τεχνητές εισαγωγές. Αλλαγές στη φυσική εμφάνιση της περιοχής θα είναι αξιοσημείωτες και φυσικά δεν θα εγκριθούν από τον τοπικό πληθυσμό.

Αυτό το στάδιο μπορεί να ανιχνευτεί σε μέρη του Μεξικού, στα πιο αναπτυγμένα νησιά του Ειρηνικού και στις βόρειες και δυτικές αφρικανικές ακτές. Η περιφερειακή και εθνική συμμετοχή στον σχεδιασμό και την παροχή των εγκαταστάσεων θα είναι σχεδόν βέβαιη, πιθανόν όμως να γίνει με τρόπο μη συμβατό από την τοπική κοινωνία. Ο αριθμός των τουριστών σε περιόδους αιχμής πιθανότατα θα ισούται ή υπερβαίνει τον μόνιμο πληθυσμό. Καθώς αυτό το στάδιο ξεδιπλώνεται, θα χρησιμοποιηθεί η εισαγόμενη εργασία και οι βοηθητικές εγκαταστάσεις για την τουριστική βιομηχανία (όπως τα πλυντήρια) θα εμφανιστούν.

Στάδιο ενοποίησης

Στο στάδιο ενοποίησης εισάγεται ο ρυθμός αύξησης του αριθμού των επισκεπτών ο οποίος θα μειωθεί παρόλο που οι συνολικοί αριθμοί θα εξακολουθήσουν να αυξάνονται και συνολικά ο αριθμός των επισκεπτών υπερβαίνει τον αριθμό των μόνιμων κατοίκων. Ένα σημαντικό μέρος της οικονομίας της περιοχής θα συνδεθεί με τον τουρισμό. Το μάρκετινγκ και διαφήμιση θα είναι ευρύτατα και θα καταβληθούν προσπάθειες για την παράταση της εποχικότητας των επισκέψεων.

Μεγάλα franchises και αλυσίδες της τουριστικής βιομηχανίας θα αντιπροσωπεύονται στην αγορά αλλά θα εξακολουθούν να γίνονται προσθήκες. Ο μεγάλος αριθμός των επισκεπτών και οι διευκολύνσεις που τους παρέχονται αναμένεται να διεγείρουν τη δυσαρέσκεια των μόνιμων κατοίκων, ιδιαίτερα εκείνων που δεν εμπλέκονται στη τουριστική βιομηχανία με οποιονδήποτε τρόπο, και παρατηρούν στερήσεις και περιορισμούς στις δραστηριότητές τους. Τέτοιες τάσεις είναι εμφανείς στις περιοχές της Καραϊβικής και στη βόρεια Μεσόγειο. Τα θέρετρα θα έχουν καλά καθορισμένες ψυχαγωγικές δραστηριότητες και με το χρόνο οι παλαιές εγκαταστάσεις θα θεωρηθούν ως δευτερεύουσες και μη επιθυμητές.

Στάδιο Στασιμότητας

Καθώς η περιοχή εντάσσεται στο στάδιο της στασιμότητας, οι αριθμοί αιχμής των επισκεπτών θα έχουν πλέον επιτευχθεί. Τα επίπεδα ικανότητας θα έχουν επιτευχθεί ή ξεπεραστεί, με περιβαλλοντικές και κοινωνικές συνέπειες καθώς και οικονομικά προβλήματα. Η περιοχή θα έχει μια καλά εδραιωμένη εικόνα, αλλά δεν θα είναι πλέον τάση. Θα υπάρξει μεγάλη εξάρτηση από την επανειλημμένη επισκεψιμότητα και τις συμβάσεις. Πλεονάζοντα κρεβάτια θα υπάρχουν διαθέσιμα και θα χρειαστούν έντονες προσπάθειες για να διατηρηθεί το επίπεδο της επεκτασιμότητας.

Φυσικά και γνήσια πολιτιστικά αξιοθέατα θα έχουν πιθανώς αντικατασταθεί από εισαγόμενες «τεχνητές» εγκαταστάσεις. Η εικόνα του θέρετρου διαχωρίζεται από το γεωγραφικό της περιβάλλον, η ανάπτυξη θα είναι περιφερειακή σε σχέση με την αρχική τουριστική περιοχή και οι υπάρχουσες ιδιοκτησίες είναι πιθανό να εμφανίσουν συχνές αλλαγές στην ιδιοκτησία.

Τα Costa Brava θέρετρα της Ισπανίας και πολλά εξοχικά θέρετρα στο Οντάριο παρουσιάζουν αυτά τα χαρακτηριστικά.

Στάδιο παρακμής

Στο στάδιο της παρακμής, η περιοχή δεν θα είναι σε θέση να ανταγωνιστεί με νεότερα αξιοθέατα και έτσι θα αντιμετωπίσει μια φθίνουσα πορεία, τόσο χωρικά όσο και αριθμητικά. Δεν θα απευθύνεται πλέον στους παραθεριστές αλλά θα χρησιμοποιείται όλο και περισσότερο για ταξίδια το Σαββατοκύριακο ή για μονοήμερες εκδρομές, εάν είναι προσβάσιμο για αρκετούς ανθρώπους. Τέτοιες τάσεις παρατηρούνται σαφώς σε μεγάλες περιοχές διακοπών στην Ευρώπη, όπως το Firth of Clyde στη δυτική Σκωτία, ενώ και το Miami Beach επίσης φαίνεται να εισέρχεται σε αυτό το στάδιο. Ο κύκλος εργασιών θα είναι υψηλός και οι τουριστικές εγκαταστάσεις συχνά αντικαθίστανται από δομές που δεν σχετίζονται με τον τουρισμό καθώς η περιοχή ξεφεύγει από τον

εγκαταστάσεις εξαφανίζονται καθώς η περιοχή γίνεται λιγότερο ελκυστική και η βιωσιμότητα των τουριστικών εγκαταστάσεων γίνεται αμφισβητήσιμη. Η τοπική συμμετοχή στον τουρισμό είναι πιθανό να αυξηθεί δεδομένου ότι οι εργαζόμενοι και οι άλλοι κάτοικοι είναι σε θέση να αγοράσουν εγκαταστάσεις σε σημαντικά χαμηλότερες τιμές καθώς η αγορά παρακμάζει. Η μετατροπή πολλών εγκαταστάσεων σε άλλες δραστηριότητες είναι πιθανή. Τα ξενοδοχεία μπορεί να γίνουν συνιδιοκτησίες, κατοικίες συνταξιοδότησης, ή συμβατικά διαμερίσματα, δεδομένου ότι η άνοδος άλλων τουριστικών περιοχών τα καθιστά εξίσου ελκυστικά για μόνιμη εγκατάσταση, ιδίως για τους ηλικιωμένους. Τελικά, η περιοχή μπορεί να γίνει μια πραγματική παραγκούπολη τουριστών ή να χάσει την τουριστική της λειτουργία εντελώς.

Από την άλλη πλευρά μπορεί να συμβεί ανανέωση, αν και είναι σχεδόν βέβαιο ότι αυτό το στάδιο δεν θα επιτευχθεί ποτέ χωρίς μια πλήρη αλλαγή στα αξιοθέατα στα οποία βασίζεται ο τουρισμός, όπως τεχνητές δομές προσέλκυσης τουριστών ή αξιοποίηση αναξιοποίητων φυσικών πόρων.

Τουριστική Γεωγραφία Ελλάδας

Εισαγωγή

Η Ελλάδα

Η Ελλάδα βρίσκεται στο βόρειο ημισφαίριο και καταλαμβάνει το νότιο άκρο της Βαλκανικής χερσονήσου. Η έκτασή της ανέρχεται στα 132.000 τ.χλμ.

Συνορεύει βόρεια με τα κράτη Αλβανία, τη Β. Μακεδονία και Βουλγαρία και ανατολικά με την Τουρκία. Η χώρα βρέχεται από τη Μεσόγειο Θάλασσα. Τα κυριότερα πελάγη που βρέχουν την Ελλάδα είναι το Αιγαίο, το Θρακικό, το Μυρτώο, το Κρητικό, το Καρπάθιο, το Ικάριο, το Λιβυκό και το Ιόνιο. Η θάλασσα που την περιβάλλει διεισδύει στα παράλιά της, εισβάλλει βαθιά στην ξηρά και σχηματίζει πλήθος μικρών και μεγάλων κόλπων, ακρωτηρίων και άλλων σχηματισμών.

Η χώρα διακρίνεται για το νησιωτικό της χαρακτήρα καθώς διαθέτει μεγάλο αριθμό νησιών στο Ιόνιο πέλαγος και ιδίως στο Αιγαίο πέλαγος. Το συνολικό μήκος των ακτών της ανέρχεται στα 16.000 χλμ.

Γεωγραφική Διάρθρωση

Σύμφωνα με τη **γεωγραφική διαίρεση** η Ελλάδα διακρίνεται στις ακόλουθες γεωγραφικές περιοχές¹:

1. Ήπειρος (Ιωάννινα, Θεσπρωτία, Άρτα, Πρέβεζα)
2. Θεσσαλία (Μαγνησία, Λάρισα, Τρίκαλα, Καρδίτσα)
3. Θράκη (Ξάνθη, Ροδόπη, Έβρος)
4. Μακεδονία (Θεσσαλονίκη, Χαλκιδική, Κιλκίς, Πέλλα, Ημαθία, Πιερία, Κοζάνη, Γρεβενά, Καστοριά, Φλώρινα, Σέρρες, Δράμα, Καβάλα)
5. Στερεά Ελλάδα (Αιτωλοακαρνανία, Βοιωτία, Εύβοια, Ευρυτανία, Φθιώτιδα, Φωκίδα)
6. Πελοπόννησος (Αχαΐα, Αργολίδα, Αρκαδία, Ηλεία, Κορινθία, Λακωνία, Μεσσηνία)
7. Κρήτη (Χανιά, Ρέθυμνο, Ηράκλειο, Λασιθί)
8. Ιόνια νησιά (Κέρκυρα, Κεφαλονιά, Ζάκυνθος, Λευκάδα)
9. Νησιά Αιγαίου (Κυκλάδες, Λέσβος, Χίος, Σάμος, Δωδεκάνησα)

Τα νησιά της Ελλάδας

- Τα περισσότερα ελληνικά νησιά βρίσκονται στο Αιγαίο πέλαγος, λιγότερα στο Ιόνιο και ελάχιστα στο Λιβυκό αλλά και σε άλλα μικρότερα πέλαγα.
- Στο σύνολο στην Ελλάδα υπάρχουν περίπου **6.000 νησιά, νησίδες και βραχονησίδες**. Από μόνο τα 107 κατοικούνται από τα οποία μόλις 53 έχουν πληθυσμό πάνω από 1.000 κατοίκους. Το σύνολο των κατοίκων που διαμένουν στα νησιά είναι 1.754.325 σύμφωνα με την απογραφή του 2011.

Τα νησιά του Αιγαίου πελάγους χωρίζονται σε επτά συμπλέγματα:

1. Κρήτη
 2. Εύβοια
 3. Νησιά του Βορειοανατολικού Αιγαίου (Λέσβος, η Χίος, η Σάμος, η Λήμνος, η Θάσος, η Ικαρία, η Σαμοθράκη, οι Φούρνοι, οι Οινούσσες κλπ)
 4. Βόρειες Σποράδες, με σημαντικότερα νησιά τη Σκιάθο, τη Σκόπελο, τη Σκύρο, την Αλόνησο
 5. Νησιά του Αργοσαρωνικού, σημαντικότερα των οποίων είναι η Σαλαμίνα, η Αίγινα, ο Πόρος, οι Σπέτσες, η Ύδρα, το Αγκίστρι και η Δοκός.
 6. Κυκλάδες, με σημαντικότερα νησιά τη Σύρο, τη Νάξο, τη Θήρα (Σαντορίνη), την Πάρο, την Άνδρο, τη Μύκονο, την Τήνο, τη Μήλο κλπ
 7. **Δωδεκάνησα**, με σημαντικότερα νησιά τη Ρόδο, την Κω, την Κάλυμνο, τη Λέρο, την Κάρπαθο, την Πάτμο, τη Σύμη, την Αστυπάλαια, την Κάσο, τη Νίσυρο κλπ
- Τα νησιά του Ιονίου πελάγους αποτελούν ένα σύμπλεγμα:
 - Τα **Επτάνησα**, με σημαντικότερα νησιά την Κέρκυρα, τη Ζάκυνθο, την Κεφαλονιά, τη Λευκάδα, τα Κύθηρα, την Ιθάκη, τους Παξούς, το Μεγανήσι, την Ερεϊκούσσα, τον Κάλαμο, τους Οθωνούς, το Μαθράκι, τον Καστό, τις Στροφάδες, τα Αντικύθηρα, τους Αντίπαξους, την Άτοκο, το Αρκούδι, τον Πεταλά και την Οξεία.
 - Υπάρχει ακόμη μια πληθώρα νησιών τα οποία δεν εντάσσονται σε κάποιο σύμπλεγμα και βρίσκονται σε πολύ κοντινή απόσταση από την ηπειρωτικές ακτές, σημαντικότερα από τα οποία είναι η Ελαφώνησος στο νοτιοανατολικό άκρο της Πελοποννήσου, η Αμμουλιανή στον κόλπο του Αγίου Όρους, το Παλαιό Τρικέρι στον Παγασητικό και τα Τριζόνια Φωκίδας στον Κορινθιακό κόλπο.
 - **Ιδιαίτερη περίπτωση αποτελούν τα νησιά των εσωτερικών υδάτων** (λίμνες, φυσικές ή τεχνητές, ποταμοί, υδροταμιευτήρες) με σημαντικότερα τη Νήσο των Ιωαννίνων στη λίμνη Παμβώτιδα και τον Άγιο Αχίλλειο στη λίμνη Μικρή Πρέσπα, ενώ πολλά ακόμη νησιά υπάρχουν στις εκβολές και στα δέλτα ποταμών καθώς και στις λιμνοθάλασσες με σημαντικότερο την Τουρλίδα στη Λιμνοθάλασσα του Μεσολογγίου.

Διοικητική Διαίρεση

- Διαφορετική όμως είναι η διοικητική διαίρεση της Ελλάδας. Σύμφωνα με αυτή η χώρα διαιρείται σε δεκατρείς διοικητικές περιφέρειες όπως φαίνονται στον πίνακα που ακολουθεί:

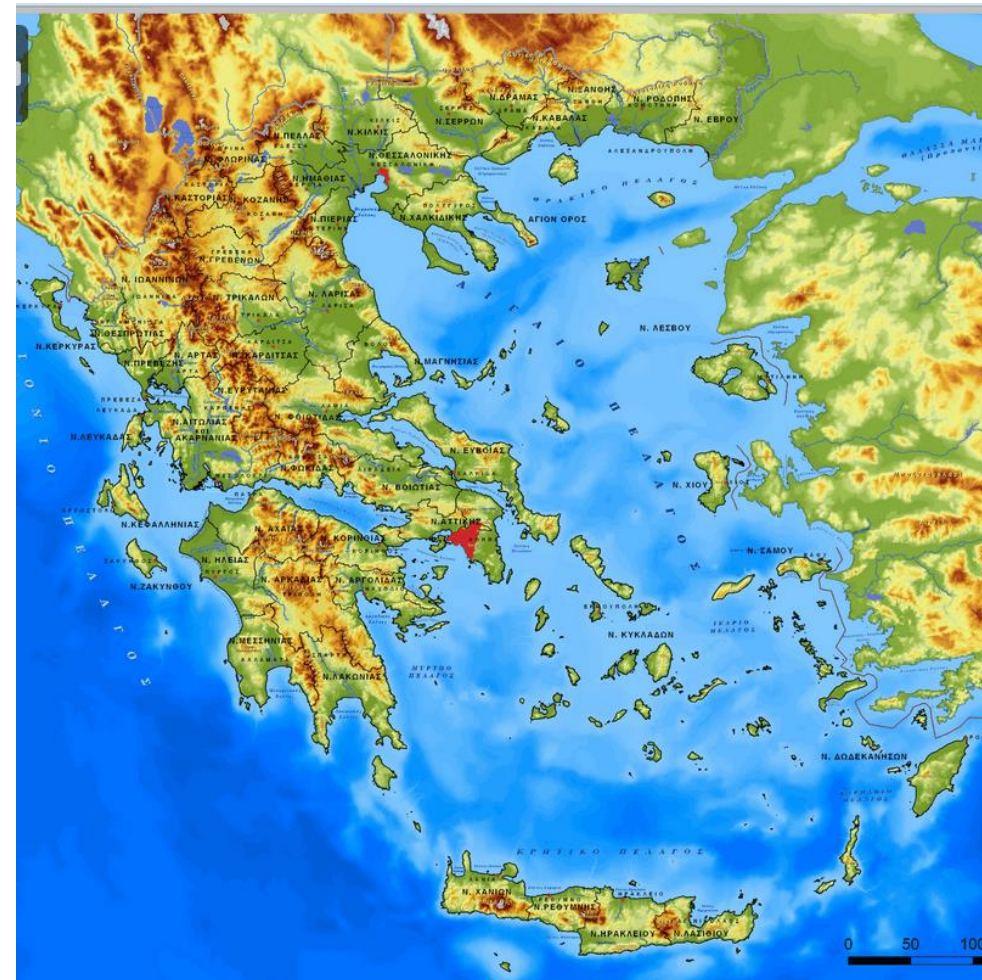
	Περιφέρεια	Έδρα	Περιφερειακές ενότητες	Πληθυσμός
1.	Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης	Κομοτηνή	Έβρου, Ροδόπης, Ξάνθης, Δράμας, Καβάλας, Θάσου	608.182
2.	Κεντρικής Μακεδονίας	Θεσ/νίκη	Σερρών, Θεσσαλονίκης, Χαλκιδικής, Κιλκίς, Πέλλας, Ημαθίας, Πιερίας.	1.880.058
3.	Δυτικής Μακεδονίας	Κοζάνη	Φλώρινας, Κοζάνης, Καστοριάς, Γρεβενών.	283.689
4.	Ηπείρου	Ιωάννινα	Ιωαννίνων, Άρτας, Θεσπρωτίας, Πρέβεζας.	336.856
5.	Θεσσαλίας	Λάρισα	Λάρισας, Μαγνησίας, Σποράδων, Τρικάλων, Καρδίτσας	732.762
6.	Ιονίων Νήσων	Κέρκυρα	Κέρκυρας, Λευκάδας, Κεφαλληνίας, Ιθάκης, Ζακύνθου	207.855
7.	Δυτικής Ελλάδας	Πάτρα	Αιτωλοακαρνανίας, Αχαΐας, Ηλείας	679.796
8.	Στερεός Ελλάδας	Λαμία	Φθιώτιδας, Ευρυτανίας, Φωκίδας, Βοιωτίας, Εύβοιας	547.390
9.	Αττικής	Αθήνα	Βορείου Τομέα, Δυτικού Τομέα, Κεντρικού Τομέα, Νοτίου Τομέα, Πειραιώς, Νήσων, Ανατολικής Αττικής, Δυτικής Αττικής	3.827.624
10.	Πελοποννήσου	Τρίπολη	Κορινθίας, Αργολίδας, Αρκαδίας, Μεσσηνίας, Λακωνίας	577.903
11.	Βορείου Αιγαίου	Μυτιλήνη	Λέσβου, Χίου, Σάμου, Λήμνου, Ικαρίας	199.231
12.	Νοτίου Αιγαίου	Ερμούπολη	Άνδρος, Μήλος, Νάξος, Θήρα, Κέα-Κύθνος, Μύκονος, Σύρος, Τήνος, Πάρος, Κάλυμνος, Κάρπαθος, Κως, Ρόδος	308.975
13.	Κρήτης	Ηράκλειο	Χανίων, Ρεθύμνης, Ηρακλείου, Λασιθίου	623.065

Διοικητική Διαίρεση - Χάρτης

Φυσικό Περιβάλλον - Κλίμα

- Το μεγαλύτερο μέρος της Ελλάδας (70%) είναι ορεινό. Η οροσειρά της Πίνδου, τα Άγγραφα, ο Τυμφρηστός, το Παναιτωλικό, η Οίτη, τα Βαρδούσια, ο Παρνασσός, η Γκιόνα στην Κεντρική και στη Βόρεια Ελλάδα όπως και το Παναχαϊκό, ο Ερύμανθος, τα Αροάνια Όρη, η Κυλλήνη, το Μαίναλο, ο Πάρνωνας και ο Ταΰγετος στην Πελοπόννησο, διασχίζουν τη χώρα από ΒΒΔ προς ΝΝΑ και τη χωρίζουν σε δύο περιοχές που διακρίνονται κλιματικά και φυτογεωγραφικά. Επίσης οι ορεινοί όγκοι στην Ανατολική Ελλάδα (Βέρμιο, Πιερία, Όλυμπος, Όσσα, Μαυροβούνιο, Πήλιο) έχουν κατεύθυνση από βορρά προς νότο. Στις οροσειρές αυτές οι ανατολικές πλαγιές επειδή δέχονται περισσότερες βροχές είναι πλουσιότερες σε βλάστηση.

Φυσικό Περιβάλλον - Κλίμα

Οι ορεινοί όγκοι της χώρας επηρεάζουν έντονα το κλίμα της. Το κλίμα της Ελλάδας χαρακτηρίζεται ως μεσογειακό, με ήπιο χειμώνα και ζεστό καλοκαίρι. Σε όλη τη χώρα όμως συναντώνται πολλοί κλιματικοί τύποι λόγω του ηπειρωτικού και νησιωτικού χαρακτήρα της. Ειδικότερα διαμορφώνονται οι ακόλουθες κλιματικές περιοχές:

Η ορεινή περιοχή, που περιλαμβάνει τους ορεινούς όγκους της βόρειας και κεντρικής Ελλάδας, της Πελοποννήσου και της Κρήτης. Στις περιοχές αυτές το καλοκαίρι είναι δροσερότερο και ο χειμώνας δριμύτερος. Ιδιαίτερα στη βόρειο Ελλάδα το κλίμα χαρακτηρίζεται ως ηπειρωτικό-μεσευρωπαϊκό.

Η περιοχή της βόρειας Ελλάδας, που περιλαμβάνει το εσωτερικό της Ηπείρου, της Θεσσαλίας, της Μακεδονίας και της Θράκης. Το κλίμα της περιοχής αυτής αποτελεί μετάβαση από το μεσογειακό προς το ηπειρωτικό.

Η περιοχή του Ιονίου πελάγους, που περιλαμβάνει τις δυτικές ακτές της Ελλάδας και τα νησιά του Ιονίου πελάγους. Το κλίμα της περιοχής αυτής χαρακτηρίζεται από ήπιο χειμώνα με αυξημένες βροχοπτώσεις, που είναι συχνές την άνοιξη και το φθινόπωρο.

Η περιοχή του Αιγαίου πελάγους που περιλαμβάνει τη νοτιοανατολική Ελλάδα, τα νησιά του Αιγαίου και την Κρήτη. Το κλίμα της περιοχής αυτής πλησιάζει προς εκείνο της προηγούμενης, είναι όμως ψυχρότερο το χειμώνα και ξηρότερο.